

המעבר מתבנית לתנועה

התקבל בתקשור שנערך בתל אביב ב-19.8.23

אם כך, שלום.

אם כך, אנו מתחילים מפגש נוסף, הזדמנות נוספת לעסוק במה שמתרחש, במה שמתפתח ובמה שמתפוצץ. זה מה שקורה בזמן הזה בו מפגש זה מתקיים. זה נכון גם לזמן בלוח השנה, וזה עשוי להיות נכון גם לזמן בו מסר זה מתקבל, ללא קשר לתאריך.

מה שקורה הוא שמציאות מתפתחת, אבל גם מתפוצצת. בני אדם כמו מתפוצצים בתוך עצמם. אלו עשויות להיות התפוצצויות של אהבה, אלו עשויות להיות התפוצצויות של שנאה. הלב נפתח, בין אם בני אדם רוצים בכך או לא, בין אם הם בוחרים בכך במודע או לא, בין אם הם יידעו לומר שזה מה שקורה או לא.

מרבית בני האדם לא ידעו לומר שזה מה שקורה. הם אינם יודעים להבחין בחוויה הזו, שכן היא איננה בהכרח החוויה שהם חווים בתוך עצמם. בכל זאת, אנו אומרים, שזה מה שקורה: הלב של בני אדם נפתח. לעיתים הפתיחה מתממשת, ולעיתים התנועה של ההתרחבות נתקלת בקירות. כאשר זה קורה, כאשר ישנה היתקלות שכזו, אז נוצר פיצוץ. במילים אחרות, אז עולים רגשות ונוצרות התנהגויות שהן בקטגוריה של הקושי. אז עולה שנאה ואז נוצרת אלימות ואז מתקיימת התנגשות. התנגשות בין רצונות, התנגשות בין צרכים, התנגשות בין חלומות והתנגשות בין אנשים.

אם אין קירות, הלב מתרחב, ואז יכולה להיות התפרצות של אהבה, וזו שוטפת יחד איתה עוד ועוד זיכרונות ורגשות מהזמן הנוכחי ומזמני עבר. אולי מילדות, אולי מתקופות חיים קודמות, כאלו שבאופן לינארי אתם תגידו שהן התרחשו לפני שאתם נולדתם.

כך או כך, זה מה שקורה. הלב מתרחב ואהבה מתגברת, והיא שוטפת איתה, בעצם התגברותה, זיכרונות ורגשות, משנה התנהגויות, ויוצרת אלכימיה של התודעה, וגם של הגוף.

זה עשוי להיות מאתגר לחלק מכם. כאשר התודעה עוברת אלכימיה, כאשר הגוף עובר אלכימיה, ישנן ריאקציות. אתם עשויים להיות יותר חלשים, יותר עייפים, עשויה להיות התגברות של כאבי ראש. תופעות שקשורות בצ'אקרת הבסיס, גם הן עשויות להתגבר בזמן הזה. אפשר לומר שאתם כמו מתבקשים לשבת במקום, ולצאת מדעתכם.

ההתרחבות של התודעה

זה מה שקורה, זו מהותה של האלכימיה: היא משנה את התודעה, היא מאפשרת לתודעה להתרחב, כמו להכיל בתוך עצמה עוד היבטים, עוד חלקים מהפאזל, עוד היבטים בנפש שלכם, עוד היבטים ברוח שבכם, עוד היבטים מהמציאות, עוד גשרים ועוד השפעות.

התודעה מתרחבת, אתם יוצאים מהגבולות שאתם רגילים דרכם להגדיר את עצמכם. זו התפתחות חשובה בתודעה של בני אדם. זו התפתחות חשובה בתרבות כולה. עליכם

להרחיב את הגבולות ואף לבטל אותם כליל, כדי לתפוס את עצמכם כפי שאתם, כדי לחיות כפי שאתם רוצים לחיות, ולחיות כפי שאתם יכולים לחיות. כלומר, זה לא רק מימוש של רצונות, אלא גם מימוש של פוטנציאל, ולעיתים הפוטנציאל גדול מהרצון ולעיתים הוא משלים אותו. כך שזה לא רק עניין של מה שאתם רוצים לעצמכם, אלא גם מה אתם יכולים עבור עצמכם.

זו התפתחות חשובה גם עבור בני אדם באופן אישי, באופן אינדיבידואלי, אבל זה חשוב ומשמעותי גם לתרבות כתרבות ולכם כקבוצה, כקולקטיב, כחלק ממשפחת האור. כדי לחזור להיות חלק מהמשפחה. התודעה צריכה להתרחב, התפיסה שלכם את עצמכם צריכה להתרחב ולכלול בתוכה, כאמור, עוד היבטים, עוד חלקים.

מה שבעיקר חשוב שיגדל, שיתחזק בזמן הזה ובזמן אשר יבוא, הוא ההבנה שאתם בסדר כפי שאתם, גם אם אתם אינכם מתאימים לתבניות. גם אם אינכם מתאימים לתבניות שאולי בעבר התאמתם להן, גם אם אינכם מוצאים תבנית חדשה להתאים אליה, גם אם אין בתוכם שום רצון באף תבנית. כלומר, אין זה משנה כמה שונים אתם, מה שכדאי שיתחזק הוא הידיעה שאתם בסדר שאתם כך.

עולם של תבניות

דרך אחת לתאר את השינוי שהעולם הזה עובר היא לומר שהעולם הזה עובר מעולם של תבניות לעולם של תנועות.

בתוך תבנית, טווח התנועה הוא מצומצם, ובמרבית התבניות, אין תנועה בכלל. תבנית נותנת תחושה של ביטחון ויציבות, אבל היא אינה מאפשרת התפתחות.

תבנית, למשל, יכולה להיות המציאות שבה אתם חיים, כמו מגבלה מסוימת שאיתה אתם רגילים לחיות. למשל, מגבלה בריאותית או מגבלה כלכלית. יש תבניות כאלה, שיתכן והייתם רגילים אליהן, ובתוכן לא יכולתם להגשים חלקים או רצונות או חלומות; הייתם בתוך מה שאפשר היה.

לפעמים התבנית היא בתפיסה. מה אני יכול או יכולה לעשות, מה אפשרי עבורי בתור גבר או בתור אישה, או אולי בגיל כזה או בגיל אחר. האם אני יכול או יכולה לומר את האמת שלי, לחיות את האמת שלי, האם יש לי מקום בעולם.

יש לכם תבניות תפיסתיות, שברובן אומרות "זה לא אפשרי, עד כאן. לזה אין מקום, לזה אין זכות להיות". זה מה שקורה, והתבניות הללו אולי נתנו ביטחון, ואולי ממשיכות לתת לכם ביטחון.

אולי אתם יודעים שבגיל שלכם אמורות לקרות תופעות מסוימות, ובמצב הכלכלי שלכם יכולות להיות אפשרויות מסוימות, ובגלל המגדר שלכם יכולים לקרות לכם דברים מסוימים, ואולי בגלל כל זה, לא יקרו לכם דברים אחרים. כל זה נתן מידה של ביטחון, אבל הביטחון הזה בא עם מחיר, והמחיר הוא היעדר תנועה או תנועה מאוד מצומצמת. כלומר, יכולתם להתפתח עד גבול מסוים. לעיתים, בדברים מסוימים, בהקשרים מסוימים, בתחומים מסוימים לא יכולתם להתפתח בכלל.

אם נולדתם עם בעיה, גדלתם וחייתם איתה כל חייכם. היא עברה מדור לדור, אולי נולדתם איתה בקארמה שלכם, ועם זה אתם חיים. זו המסורת, זו הקארמה. ככה דברים אמורים להיות. זה העולם ממנו אתם באים.

עולם של תנועות

בעולם שאליו אתם עוברים אין תבניות, ישנן תנועות, והתנועות מתחילות ברצון. הן נוצרות כאשר האדם מממש חופש בחירה, יכולת בחירה, והוא בוחר איזה רצון הוא מבקש להגשים.

הבחירה במימוש של רצון מסוים יוצרת תנועה, והתנועה היא, במילים אחרות, ההתפתחות. אתם נעים מהנקודה שבה אתם נמצאים במרחב אל נקודה אחרת, שבה הרצון הזה כבר התממש. אתם עושים את מה שאתם תגדירו כתהליך, כדי להגיע מנקודה אחת לשנייה, ולתהליך הזה ישנם היבטים שונים. תהליכים שונים נראים אחרת זה מזה, אבל כולם הם תהליכים של התפתחות.

ככל שהתודעה שלכם מתרחבת, טיבם של תהליכים משתנה. הם הופכים להיות יותר רחבים, ההשפעה שלהם יכולה להיות יותר משמעותית, והם חורגים מגבולות ההיגיון. כלומר, מגבולות התבניות.

אם בעולם ממנו אתם באים, זה לא היה הגיוני שמהו יקרה, בעולם אליו אתם עוברים, דברים לא הגיוניים יכולים לקרות. זה העולם, הוא עובר מתבניות לתנועות.

עולם של תבניות

עכשיו ראו מה קורה בעולם הזה בו אתם חיים, במדינה בה אתם חיים. ראו את בני האדם, המבקשים לחזור לתבניות, ומרבית בני האדם עסוקים בזה.

אתם יכולים לטעות ולומר שאלו המבקשים שמרנות רוצים תבנית מסוימת, ואלו הרוצים ליברליות רוצים למעשה תנועה, אבל גם הליברליות פעמים רבות היא תבנית. משום כך היא מעוררת התנגדות.

הפתרון לתבנית ליברלית הוא לא תבנית שמרנית. אבל בפועל, זה הפתרון שבני אדם רוצים לתת לאותן התבניות, ולכן התוצאה במרבית הזמן היא התנצחות של תבניות, של תפיסות עולם שונות. תפיסות עולם אשר בו זמנית נובעות מאותו גרעין, מגרעין זהה.

תבנית - כך הדברים צריכים להיות, יש גבול, יש דברים שלא יכולים לקרות ויש דברים שהם לא אפשריים. תבניות הן הגיוניות, והן משאירות מחוצה להן הרבה דברים שנתפסים כלא הגיוניים. כאשר תבנית נלחמת בתבנית, נוצר פיצוץ. כאשר ההתרחבות של הלב נתקלת בקירות, היא נתקלת למעשה בקירות של התבנית, ואז נוצר פיצוץ.

בתגובה, באופן כמעט אוטומטי, אתם יכולים לחפש תבנית חדשה, הגדרה חדשה, היגיון חדש, הסבר שיסביר לכם, שייתן לכם ביטחון. אנו יכולים לתת לכם הגדרה כזו, שתסביר, אבל אנו לא בטוחים שזה ייתן לכם ביטחון.

תבניות אינן רלבנטיות

אנו יכולים לומר שיש הרבה יותר אפשרויות מכפי שאתם רואים, הרבה יותר מכפי שאתם רגילים לתפוס. השינויים שיכולים לקרות, אם אתם מתמסרים לרצונות שלכם, הם יותר יצירתיים ויותר מגוונים מכפי שאתם רגילים לחשוב. ההשפעה של השינויים יכולה להיות גדולה יותר מכפי שאתם רגילים לחשוב. הם הרבה פחות מוגבלים מכפי שאתם תופסים את עצמכם. אבל זה לא הגיוני, הרי זה לא הגיוני; יש דברים שהם פשוט לא הגיוניים שיקרו.

יש כל מיני דברים, שאתם תופסים אותם כבלתי הגיוניים שיקרו, וזה נשמע לכם מאוד הגיוני שזה לא הגיוני. זו התבנית; תבנית של תפיסה, של מחשבה, תבנית של הרגשה.

כאשר אנו אומרים שיש לכם הרבה יותר אפשרויות מכפי שאתם תופסים ורואים, אנו אומרים, במילים אחרות, שהתבניות שלכם כמעט ולא רלוונטיות. זה זורק אתכם לתוך מרחב של חוויה והתנהלות, מרחב של בחירה, שאינכם מורגלים להיות בו. אולי יותר מורגלים מאחרים, אבל עדיין נדרשת התרגלות והסתגלות.

אם יש יותר אפשרויות, אז איך בוחרים? אנו לא יכולים לומר שכל רצון יתממש, אבל רצונות יכולים להתגשם, והדברים שנראים כלא אפשריים יכולים גם הם, פעמים רבות, להתממש. זה יכול לקרות, בהחלט. אתם יכולים להפתיע את עצמכם, בהחלט, אם אתם מוכנים לוותר על תבניות - על תבניות שאומרות לכם מי אתם ומה לא יכול לקרות לכם.

האפשרות שיש לי מקום

האם אתם יכולים לזהות תבניות כאלה? ואז נסו לראות, אולי אפשר בכל זאת לשים אותן בצד. כלומר, אולי כן, אולי הלא אפשרי הוא כן אפשרי. אולי יש לי מקום בעולם הזה. אולי יש לי מקום עם הרגשות שלי, עם הרצונות שלי, עם הייחודיות שלי, עם ההומור שלי, עם הגוף שלי, אולי יש לי מקום.

זו האפשרות הנועזת מכולן, האפשרות שיש לכם מקום ושאינכם צריכים להתקפל ולהתפשר ולוותר. האפשרות הזו אכן ברת מימוש. אבל היא עדיין לא נתפסת לגמרי כהגיונית, משום שבחיים ישנן הוכחות שזה אינו הגיוני. אבל אם תבחנו את ההוכחות, אתם תראו שהרבה מההוכחות הללו הן לא ניסיון החיים שלכם, אלא ניסיון חיים של אחרים. אמיתות שהן למעשה תפיסות, שנתפסו כאמיתות, אשר הועברו אליכם, אולי מהדורות שקדמו לכם, אולי מאנשים שגידלו אתכם. רק לפעמים זה מבוסס על הניסיון שלכם, וגם אז אפשר לבחון את הניסיון ולגלות האם ניסיון העבר מעיד על פוטנציאל העתיד. פעמים רבות התשובה היא לא.

אנו נאמר שאתם יכולים להיות כפי שאתם, אבל יש תבניות, והתבניות נותנות ביטחון. אם האפשרות שתהיו כפי שאתם היא ברת מימוש, אז אתם מאבדים ביטחון. אתם מאבדים ביטחון שנובע ממה שאתם מכירים. אתם מאבדים שייכות לעולם שאליו נולדתם, שבתוכו אתם עדיין חיים. במובנים מסוימים, אתם עשויים להרגיש שאתם נשארם לבד.

יש אנשים שבאמת נשארים לבד, והחוויה הזו עשויה להיות מאוד מאתגרת. אתם עשויים להרגיש לבד גם כאשר אתם מוקפים בחברים, ואתם עשויים באמת להיות לבד בלי שיש מישהו מסביבכם.

אתם יכולים לפגוש בתוך הלבד הזה את עצמכם. יש שיפגשו בתוך הלבד הזה את אלוהים, יש שבתוך הלבד ימצאו פתחים להתחבר לאנשים אחרים. הלבד הוא שער, ולא סוף הדרך, אבל החוויה הזו היא כה מאיימת, עד שרבים ימנעו ממנה בכל מחיר. הם ישמרו על עצמם בתוך תבניות, ויוותרו על הגשמה עצמית ועל מימוש של רצונות ועל הביטוי העצמי שלהם רק כדי לא להישאר לבד; רק כדי שהשונות שלהם לא תגדל באופן כזה שהם יישארו לבד. זה קיים בכל בני האדם.

לבד בתוך מדבר של זרות

כאשר התחילה השנה הזו, דיברנו על מדבר של זרות, על האפשרות שאתם תחוו את עצמכם כזרים לעצמכם. מה שלא אמרנו אז, ואנו אומרים כעת, הוא שבמדבר של הזרות אתם חווים לבד. אתם לבד בתוך המדבר.

המדבר הזה הוא שער. הלבד זו חוויה של שער, זה מצב שהוא שער. אתם יכולים דרכו להיפתח מחדש. המדבר יכול להתמלא בחיים, או אולי לגלות לכם את החיים שיש בו. אתם יכולים לעבור לעולם חדש.

הזמן הזה, שבו אנו נפגשים, הוא זמן של מעבר לעולם חדש. הוא זמן שבו אתם פוגשים את עצמכם בתוך תנועה חדשה. הלב מתרחב, חלקים שונים מהעבר שלכם, שעוד מתקיימים בתודעה, נשטפים מכם. זה משפיע על הגוף, בהחלט, משפיע על הנפש, על ההרגשה שלכם, בהחלט. אתם עשויים להרגיש מוצפים, בהחלט. אולי טובעים, בהחלט. אולי עמוסים, אולי דחוסים, בהחלט. אולי משוגעים, גם זה בהחלט.

תנו לניקוי הזה להתרחש. דעו שאתם נמצאים ברובד נוסף של חיבור מחדש. חיבור להיבטים נוספים במי שאתם ובכל מה שקיים. אם אתם מרגישים את עצמכם בתוך פיצוץ, אז הרשו לעצמכם להתפוצץ. עשו זאת, כמו שבני אדם אומרים, באופן מבוקר. אפשרו לפיצוץ להתקיים. אפשרו לכעס, לפחד, לנוקשות, ביטוי והתפרקות. מתוך זה יהיה לכם יותר קל להמשיך את ההתרחבות, להמשיך את החיבור, ההולך ומעמיק.

זה מה שקורה בזמן הזה בו אנו נפגשים. הלבבות של בני האדם נפתחים ומתרחבים, ויש לכך השפעות שונות. המהומה בעולמם של בני אדם יכולה להיות גדולה מאוד. אנו מציעים לכם לזכור לא להזדהות עם תבניות, ולהמשיך לסמוך על התנועה הפנימית שלכם, שדוחפת אתכם בכיוונים השונים, שאליהם אתם רוצים ללכת. תנועה שדוחפת אתכם לעשות את מה שאתם רוצים לעשות, לבטא את מה שאתם רוצים לבטא, להגשים את מה שאתם רוצים להגשים. תסמכו על זה יותר מכל.

אתם אולי תרגישו זרים לעצמכם, ואולי תרגישו לבד, אבל אל תיבהלו מהמצב הזה או מההרגשה הזו. הסכימו גם לזה. המדבר הוא שלב, הלבד הוא שלב, שלב לקראת החדש.

אלו הן המילים שלנו לפעם זו.

שמחנו,
אם כך שלום.

טוהר.